

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/156916,51-rocznica-rewolty-Grudnia-1970.html>
15.03.2026, 02:19

51. rocznica rewolty Grudnia 1970

17 grudnia 2021 r. pod bramą Stoczni Szczecińskiej oddaliśmy cześć poległym w grudniowej rewolcie 1970 roku.

17.12.2021

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

51. rocznica rewolty Grudnia 1970 r.

Grudzień '70 w Szczecinie:

Koniec dekady lat 60. XX w. w Polsce upłynął pod znakiem coraz bardziej pogarszającej się sytuacji społeczno-gospodarczej. Lansowany przez komunistyczną propagandę obraz tzw. małej stabilizacji w czasie rządów Władysława Gomułki coraz bardziej odbiegał od rzeczywistości. Podwyżka cen wielu towarów, w tym produktów spożywczych, ogłoszona przez władze 12 grudnia 1970 r., stała się kroplą, która przelała czarę społecznej goryczy. Decyzja ta, wprowadzona w okresie świątecznych przygotowań, stała się bezpośrednią przyczyną wybuchu robotniczych protestów w kilku miastach Wybrzeża. Jako pierwsi wystąpili robotnicy Gdańska. 14 grudnia 1970 r. rozpoczął się strajk w Stoczni im. Lenina. W następnych dniach do protestów przyłączały się inne miasta: Słupsk, Elbląg, Gdynia.

W tym czasie w Szczecinie, a zwłaszcza w Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego robiło się coraz bardziej niespokojnie w związku z docierającymi do miasta tragicznymi informacjami o wydarzeniach w Trójmieście. Poranny wiec stoczniovców, rozpoczęty 17 grudnia przed budynkiem dyrekcji stoczni, zamienił się w robotniczy pochód, który jednak został rozproszony przez siły milicyjne. Około południa wyruszył z „Warskiego” kolejny, dużo większy pochód, do którego dołączyli się robotnicy z innych zakładów pracy. Próby zatrzymania manifestacji przez MO na ul. Dubois nie powiodły się i demonstranci ostatecznie dotarli do centrum miasta przed gmach KW PZPR, gdzie szybko zgromadził się ok. 20-tysięczny tłum mieszkańców. Szczecińska siedziba PZPR została zdemolowana i podpalona, rozsierdzony tłum zaatakował również pobliską siedzibę KW MO przy ul. Małopolskiej. Szturm ten został jednak odparty przez oddziały milicji i wojska. Zginęło jedenaście osób. Pod wieczór starcia przeniosły się w rejon ul. Kaszubskiej, gdzie demonstranci zaatakowali areszt śledczy, gmach prokuratury i pobliską jednostkę wojskową. Późnym wieczorem gniew tłumu skupił się na gmachu Miejskiej Rady Narodowej. Również w tych starciach padły kolejne ofiary. Dramatyczne wydarzenia trwały do godz. 22.00 i zakończyły się krwawym bilansem czternastu zabitych i wielu rannych.

18 grudnia demonstranci nie wyszli już na ulicę, lecz pozostali w zakładach pracy i zarządzili generalny strajk okupacyjny. Pod stocznia, którą siły wojskowe i milicyjne otoczyły kordonem, padli kolejni ranni, z których dwie osoby zmarły w szpitalu. Powstały wówczas Ogólnomiejski Komitet Strajkowy, któremu podporządkowało się ponad sto przedsiębiorstw, przez następnych pięć dni posiadał rzeczywistą władzę w mieście. Strajkujący robotnicy przedstawili dwadzieścia jeden postulatów, między innymi żądania powołania niezależnych związków zawodowych oraz rozliczenia robotniczej masakry. Do pozornego porozumienia pomiędzy władzami a strajkującymi doszło 20 grudnia. Dwa dni później protest zakończono.

Bezpośrednim efektem grudniowej rewolty był przewrót w ekipie rządzącej. Odchodzącego w niesławie Gomułkę na stanowisku I sekretarza KC PZPR zastąpił Edward Gierek. Najtragiczniejszy był jednak bilans ofiar. W kraju zginęło czterdzieści pięć osób, a ponad tysiąc zostało rannych. Sam Szczecin okupił swój udział w robotniczym proteście szesnastoma zabitymi mieszkańcami.

* * *

17 grudnia 2021 r. byliśmy pod bramą Stoczni Szczecińskiej, by oddać cześć i hołd Ofiarom rewolty grudniowej 1970 r. Był to protest robotników krwawo stłumiony przez władzę, która hasła „dobrobytu” robotników nosiła na swoich sztandarach.

Na uroczystości obecni byli m.in. minister Jan Józef Kasprzyk, wojewoda

zachodniopomorski Zbigniew Bogucki, zastępca prezesa IPN dr hab. Karol Polejowski, dyrektor Oddziału IPN w Szczecinie dr Paweł Skubisz wraz z naczelnikami: Biura Upamiętnienia Walk i Męczeństwa - Krzysztofem Męcińskim oraz Biura Badań Historycznych - dr. hab. Sebastianem Ligarskim.

Kwiaty złożyliśmy zarówno przy bramie Stoczni Szczecińskiej, jak i przy Aniele Wolności na placu Solidarności. Plac Solidarności to miejsce, gdzie w polskim Szczecinie wielokrotnie zbierali się Polacy, stając naprzeciw socjalistycznej władzy, upominając się o wolność i godność.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)